

Statsminister Brattelis tale ved undertegnelsen av
Tiltredelsestraktaten i Brussel 22. januar 1972.

Det er en glede og ære for meg å representere Den norske regjering ved undertegningen av Tiltredelsestraktaten til De Europeiske Fellesskap.

Norges søknad om medlemskap er ikke av ny dato. Siden 1962 har skiftende norske regjeringer og Storting gått aktivt inn for denne hovedlinje, i samsvar med vår naturlige interesse i å ta del i et forpliktende og nært samarbeid med våre tradisjonelle europeiske samarbeidspartnere på det politiske, økonomiske og kulturelle område.

Gjennom de forhandlinger som nå er slutført, har Norge, i likhet med de tre andre søkerland, fått klarlagt forutsetningene og vilkårene for medlemskap. Den norske regjering anser forhandlingsresultatet som et tilfredsstillende grunnlag for Norges tilslutning til De Europeiske Fellesskap. Det norske folk og Norges Storting vil ta den endelige avgjørelsen i denne viktige saken. Dette er i pakt med våre demokratiske og parlamentariske tradisjoner. Vi må ha folket bak oss når vi skal knytte Norge nærmere til Europa, og gå videre på den veien som De Europeiske Fellesskap har trukket opp for å skape fred og sikkerhet, velstand og trivsel for de europeiske folk, og oppfylle vårt ansvar overfor de fattige land i verden.

Utvidelsen av Fellesskapene vil gi nye dimensjoner og nye muligheter til virkeliggjørelse av disse felles målsettinger. Disse mål er viktige for våre egne folk og for verden for øvrig. De kan nås om vi i vår politiske gjerning, i et skrittvis og pragmatisk samvirke, bygger på åpen tillit og solidaritet mellom partene. Den norske regjering har en fast vilje til å vise slik tillit og slik solidaritet.

Det må ikke bli for stor avstand mellom visjon og virkelighet, heller ikke mellom utkant og sentrum i Fellesskapene. Det nytter lite å finne løsninger i Brussel på felles problemer hvis vi ikke lykkes i å overbevise våre folk om at de felles mål også er deres og at de oppnådde løsninger er rimelige og rettferdige. I våre land arbeider vi for en utvidelse av demokratiet til stadig nye deler av samfunnet. I Fellesskapet ser vi en mulighet til å bringe demokratiske beslutningsformer også inn i det internasjonale samarbeid.

Et fellesskap som strekker seg fra Sicilia i sør til Finnmark i nord må finne fram til differensierte og fleksible virkemidler for å løse de ulike problemer som samfunnsutviklingen reiser i de enkelte områder. Vi legger i denne forbindelse vekt på Roma-traktatens målsetting om en harmonisk og balansert utvikling av alle deler av Fellesskapet.

Vi ser det som store oppgaver for Fellesskapene å aktivisere sosialpolitikken og bringe den opp på et stadig høyere nivå. Videre er det viktig å utbygge regionalpolitikken med støtte fra felles midler for å styrke og bygge ut næringsgrunnet i utkantområdene.

Den økonomiske integrasjon som det utvidede Fellesskap legger grunnlaget for, vil sette oss bedre i stand til å møte omstillingsproblemene i næringslivet og trygge arbeidsplassene. Gjennom en felles industripolitikk vil vi bedre kunne håndtere de problemer som de store multinasjonale selskaper reiser i våre økonomier og i verdensøkonomien. Bare ved å virke i fellesskap kan vi skape et effektivt miljøvern.

Det er viktige oppgaver for våre samfunn. Men utvidelsen av Fellesskapene må ses i et videre politisk perspektiv. Bestrebelsene på å skape større enhet i Europa har i dag nådd en viktig korsvei. Vi er kommet langt på vei mot forsoning, fred og stabilitet i vår verdensdel. Dette vil være et skritt på veien mot løsningen av de problemer som de mindre heldig stilte folk står overfor i andre deler av verden. Gjennom utvidelsen av De Europeiske Fellesskap kan Europas folk gå framtiden tryggere i møte.